

IV

1. Kita žemė, su kuria tiesiogiai skaitytos vienai supažindinamas, Džezai.
2. Prūs Rojaus vartų stovi du milžinai: Auštra, kuris apšvėčia kelio į Rojų, vi didžgalvis storatūpis. Vejas, kuris vienai pūstelėjimui nupučia tuos, kurie ims nelliista patekti į Rojų.
3. Teivis rebeina prūs darbo, sedi su ja, kol atvašiuos didele kaximieras, vi kaltina.
4. Kai per pasystogą žmogys susiruoja, kad sumtas žūnus vi, kad teivo ne nesitiravo, nubego pas P. Cvirką, Rašytojų sojungos pirmmininką, kad padėtų išgelbėti nelauktai sumtogi.
5. Javilmeiggs į visų didžiausią žvaigždę dangui. Vainikas ėmė galvoti, ką jis pasakys Ancelei, savo žmonai, jeigu Dievas leis jam pasiekti namus.
6. Jos laisvą leis tavo žmoną vi visus tuos, kurie su ja yra, vi dar suteiks tau gausų dovanų.
7. Rečiau ant didelių lažai nuo mūro sieny pūtinyt ant veido tiško žmonėms, kurie skubėjo pro mane klysty vilčių vi nerimo pilni.

8. Berods sako mamate, kad ne visados galima esg daryti, kas malonu.
9. Ir buvo vienės toks velyvas pavakarys, kai vienas meistelis posidaro druskaotas nuo žesėlių vi kai pats laikas atslenkant vakariui galvoti: apie save, apie tai, kaip gyvensi, kokios džiaugsmų prasimanysi užėjus liūdnumiui; keturi ar penkiems valandoms paliekant si žemę debesų, išgulėti dangų.
10. Vaizduoteje šmeksčeli tai, kas buvo prūs keliais valandas, kai jis įengesi eiti į laukus.

Mokinasis diktantas

Duona

Duona yra vienas iš seniausių valgijų, pra-dėty vartoti aukalinio maisto yinkimo laikais, kai žmonės dar nemokojo dirbtų žemės. Aletka manyt, duona paplito, atsiėmus žemdirbystei. Tuomet didesnėje Europos dalyje, karty vi dietuvas teritorijoje, jau buvo pradėtos auginti ir vairios kultūtos: krietiniai, mėžiniai, soros, gal ir rugiai.

Pasakojimas

B. Ferero „Netikėtumas kopose“

Archajinės sakmės sako, kad seniai rugiai augdavę dideli varpa būrusi nuo stiebo apacių iki viršunes. Žmonės, daug duonos turėjus iš jos nebraunęs, užkūstino Diegą. Bausdamas žmones jis emė braukti rugui varpą, ne tik jo sumazindamas, bet ir visai nubraukdamas. Tačiau atsirado žuo, kuris paprasė visos varpos nenubrauktini, palikti nors truputi jo daliai. Tadiniškai, žmogus valgo žuns dakis duong.

Mūsy proteiniams duona būrusi labai svarbi. Antai Minsko gubernijoje, kai nelyje prie Beržinės upės, gyvenę asimiliavęsi su Baltarusais, lietuvių.

Net 1888 m., vienas valstietis lankė žalvarinę statulę, kurį apylinkės gyventojai senoviniu papročiu garbino, kaip dievaitę. Prie jo buvo laukoma duong, kurį žmonės bučiuodavo iš vartodavos, kurių daugiausiai buvo išvairiausiai ligų. Duonos garbinimo tradicijos tiesiogiai sieja gyvuošius jos augintojus su naujosiomis kartomis. Todėl žiemodžiui žentėse iš jų apligose, net tolimesnės karty prosenių iš kitų giminuų veles, buvo kvečiamos iš apligines valies.

1. Tema: Klaidingas pasirinkimas

2. Pagr. mintis: Ne visada, kas šiuo metu reikalingo, nebūs reikalinga iš ateityje

3. Problemos: neįgalvoti sprendimai

4. Vertybės: žmogui suderintam galimybes

5. Bodleras „žuo iš krepalyje“

1. Tema: Klaidingas pasirinkimas

2. Pagr. mintis: Dauguma žmonių vertina tik pagal viršelį. Žmonės dažniausiai renkasi menkaverčius daiktus, o ne tai koks yra pripetingai įgalvota.

3. Problemos: žmonės nemoka atsirinkti geriausio, nemoka būti savimi, lygiuojasi į publicą.

4. Vertybės: Mokėjimas pasirinkti geriausią.